

ΕΤΟΣ 57ον

14 Ιουλίου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 24 (2924)

ΝΕΦΟΣ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τόσο μεγάλος ὥστε σχηματίζουν, κατὰ τὴν ἔκφραση τοῦ ἀπ. Παύλου, «νέφος» μαρτυρίας πίστεως καὶ ἀγιότητος πού ἐπισκιάζει ὡς οὐράνια εὐλογία ὅλα τὰ μέλη της. Ὅπως στήν Παλαιά Διαθήκη ἡ φωτεινὴ νεφέλη ἦταν δηλωτικὴ τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἐπισκίαζε προστατευτικά τὸν ἐκλεκτὸ λαὸ τοῦ Ἰσραὴλ. Ὅπως ἐπίσης ἡ ἴδια νεφέλη κάλυψε τὴν κορυφὴ τοῦ Σινᾶ γιὰ νὰ δοθοῦν οἱ θεῖες ἐντολές στὸν Μωυσῆ. Κι ὅπως ἀκόμη ἐπισκίασε τὸ ὄρος Θαβὼρ κατὰ τὸ θαῦμα τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἔτσι αἰσθάνονται καὶ οἱ φιλομάρτυρες πιστοὶ ὅταν τιμοῦν, ἐορτάζουν, μιμοῦνται ἢ ἐνθυμοῦνται στίς προσευχές τους τὰ ἀμέτρητα πλήθη τῶν ἁγίων μαρτύρων. Οἱ χριστιανοὶ ζοῦν τὴν πνευματικὴ ζεστασιά τῆς χάριτός τους, τὴν εὐλογία τῆς παρρησίας τους πρὸς τὸν Κύριο. Τότε αἰσθάνονται εἰρήνην καὶ ἀγαλλίαση, καὶ ἐνισχύεται τὸ θάρρος τῆς ὁμολογίας τῆς πίστεώς τους στὸν ἀληθινὸ Θεό. Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ παρουσία τῶν μαρτύρων εἶναι ἀπόδειξη τῆς γνησιότητος τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς ἱερᾶς Παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ μάρτυρες εἶναι παράδειγμα ὑπομονῆς

Αὐτὴ ἡ ζωντανὴ παρουσία τῶν ἁγίων μαρτύρων στή ζωὴ μας γίνεται ἀφορμὴ γιὰ μᾶς, σύμφωνα μέ τὸν ἀπ. Παῦλο, ὥστε νὰ ὀπλισθοῦμε μέ τὴν ἀρετὴ τῆς ὑπομονῆς (Ἐβρ. 11,1). Παράλληλα, οἱ ἅγιοι μάρτυρες ἀποτελοῦν ἀγκυρα ἐλπίδας γιὰ τὸ αἴσιο πέρασ τοῦ πνευματικοῦ μας ἀγώνα.

Ἡ ζωὴ, τὸ ἔργο καὶ τὸ μαρτύριο τῆς ὁμολογίας τους συνιστᾶ αἰώνιο παράδειγμα ὑπομονῆς καὶ καρτερικότητας, ὥστε ἐμεῖς νὰ μὴ ῥηγιζοῦμε στίς δυσκολίες τοῦ παρόντος βίου. Ἐκεῖνοι παρουσιάζονται στὰ μάτια μας μέ ἀγωνιστικὸ φρόνημα γιὰ νὰ καλύψουμε τὴν ἀπόσταση ἀπὸ τὴ γῆ τῆς φθορᾶς μέχρι τὸν

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ια' 33 - ιβ' 2)

Ἄς τρέχουμε μέ ὑπομονή τό δρόμο τῆς ζωῆς

Ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιών, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφηνον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπό ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἐκλίναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τούτων νεκρῶν αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαυγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑπερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαϊς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περιζέμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

οὐρανὸ τῆς αἰωνιότητος. Ἀκόμη, γίνονται συνοδοιπόροι μας στὸν δρόμο τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀρετῆς, ὥστε νὰ ἀποδείξουμε κι ἐμεῖς ὅτι εἴμαστε ἀπόγονοι μαρτύρων.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες ὑπέμειναν κακουχίες καὶ βάσανα, μιμούμενοι τὸν ἐσταυρωμένο Κύριο, ὁ ὁποῖος «ὑπέμεινε σταυρόν» (12,2). Γι' αὐτὸ καὶ ἐμεῖς ὀφείλομε νὰ ἀποκτήσουμε μαρτυρική συνείδηση, ὥστε νὰ κάνουμε τὴν ἡρωϊκὴ ἐπιλογὴ: Μπροστὰ στὴ χαρὰ τῆς ζωῆς, πού ὡς ἄνθρωποι δικαιοῦμαστε νὰ ἀποπλάσσουμε, θὰ μᾶς ζητηθεῖ σὲ κρίσιμες στιγμὲς τῆς πορείας μας στὴ γῆ αὐτὴ νὰ σηκώσουμε τὸν σταυρὸ τῆς ὁμολογίας μέσα ἀπὸ θλίψεις καὶ περιστάσεις. Εἴτε γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τίς δικές μας ἁμαρτίες, εἴτε γιὰ τίς ἁμαρτίες τῶν ἀλλῶν πού εἶναι μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεό.

Θὰ χρειασθεῖ πολλὲς φορές νὰ «σταυρώσουμε» τὴ χαρὰ τοῦ κόσμου τούτου γιὰ τὴν χαρὰ τοῦ οὐρανοῦ, γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Θὰ χρειασθεῖ μέ πόνο νὰ ἀνταπλήξουμε τὴν πρόσκαιρη ἡδονὴν μέ τὴν αἰώνια, τὴν ἐφήμερη διασκέδαση μέ τὴν χαρὰ τῶν ἀγγέλων. Ὅπως ὁ Χριστὸς μέ τὴ θλίψη τοῦ σταυροῦ θρόνισε τὴν ἀνθρώπινη φύση στὰ δεξιά τῆς μεγαλοσύνης τοῦ Θεοῦ (Έβρ. 11, 2).

Ὁ πνευματικὸς καρπὸς τῶν μαρτύρων

Ὅλοι οἱ μάρτυρες καὶ πάντες οἱ ἅγιοι, τοὺς ὁποῖους σήμερα εορτάζουμε, ἔζησαν τὸν Χριστὸ ὄχι μόνο στὴ θεωρία, ἀλλὰ κυρίως στὴν πράξη. Ἡ πίστη

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι Πάντες μέ τήν πίστιν ἀνέτρεψαν βασιλεία, ἔκαναν ἔργα δικαιοσύνης, ἐπέτυχαν τήν πραγματοποίησιν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν τήν δύναμιν φωτιᾶς, διέφυγαν τήν σφαγήν, ἔγιναν ἀπό ἀδύνατοι δυνατοί, ἔγιναν ἰσχυροί σέ καιρόν πολέμου, ἔτρεψαν εἰς φυγήν παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν. Γυναίκες ἔλαβαν τοὺς νεκρούς των δι' ἀναστάσεως, ἄλλοι δέ ἐβασανίσθησαν καί δέν ἐδέχθησαν νά ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι, διά νά ἐπιτύχουν μίαν ἄλλην καλύτεραν ἀνάστασιν. Ἄλλοι ἐδοκιμάσθησαν μέ ἐμπαιγμούς καί μαστίγωσιν, ἀκόμη δέ καί μέ δεσμά καί φυλακήν. Ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριονίσθησαν, ὑπέστησαν πολλές δοκιμασίας, ἐθανατώθησαν μέ μάχαιραν, περιπλανῶντο φοροῦντες δέρματα προβάτων καί δέρματα αἰγῶν, ἐστεροῦντο, ὑπέφεραν θλίψεις καί κακουχίας, (ἄνθρωποι διά τοὺς ὁποίους δέν ἦτο ἄξιος ὁ κόσμος), ἐπλανῶντο σέ ἐρήμους καί σέ βουνά, σέ σπήλαια καί σέ τρύπες τῆς γῆς. Ὅλοι αὐτοί, ἄν καί εἶχαν καλήν μαρτυρίαν διά τήν πίστιν τους, δέν ἔλαβαν ὅ,τι εἶχε ὑποσχεθῆ ὁ Θεός, διότι εἶχε ὁ Θεός προβλέψει κάτι καλύτερον ἀναφορικῶς μ' ἐμᾶς διά νά μή φθάσουν ἐκεῖνοι εἰς τήν τελειότητα χωρὶς ἐμᾶς. Ἐπομένως, ἀφοῦ ἔχομεν γύρω μας ἓνα τόσο μεγάλο σύννεφο ἀπό μάρτυρας, ἃς ἀποτινάξωμεν κάθε βᾶρος καί τήν ἁμαρτίαν, ἡ ὁποία εὐκολα μᾶς ἐμπλέκει, καί ἃς τρέχωμεν μέ ὑπομονήν τό ἀγώνισμα τοῦ δρόμου πού εἶναι ἐμπρός μας, μέ τοὺς ὀφθαλμούς μας προσπλωμένους πρὸς τόν ἀρχηγόν καί τελειωτῆ τῆς πίστεώς μας, τόν Ἰησοῦν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τους ἔγινε «θεωρίας ἐπίβασις», δηλ. ἐμπειρία ζωῆς, γι' αὐτό τώρα ἀπολαμβάνουν τοὺς καρπούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πνευματική χαρά καί ἀγαλλίαση καί αἰώνια δόξα κοντά στόν Θεό.

Καί γεννιέται τό εὐλόγο ἐρώτημα: Ἐδῶ στόν κόσμο δέν ἔχουμε δικαίωμα νά χαροῦμε, νά ζήσουμε μιά ζωὴ γεμάτη δημιουργία, ὁμορφιά καί εἰρήνη; Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἓνα μεγάλο «ναί». Ἕ Αἰθώστε, ἡ ζωὴ εἶναι τό μεγάλο δῶρο τοῦ Θεοῦ. Ἕ Ἀς μὴν ξεχνᾶμε ὁμως τήν ὑπόδειξη τοῦ Θεοῦ μέ τό στόμα τοῦ προφήτου: «Ἐάν θέλητε καί εἰσακούστέ μου (δηλ. τηρήσετε τίς ἐντολές μου), τά ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγετε» (Ἦσ. 1, 19). Ἡ ἀπόλαυση τοῦ δώρου τῆς αἰώνιας ζωῆς εἶναι πάντοτε συνδεδεμένη μέ τό ἅγιο θέλημα τοῦ Δωρητῆ.

Ἁγαπητοὶ ἀδελφοί, ἄν τό θεῖο θέλημα καταπατεῖται πρὸς χάριν τῆς ζωῆς μας, τότε αὐτὴ μετατρέπεται σέ θλίψη καί δυστυχία. Ἕ Ἀν ὁμως τό θεῖο θέλημα δέν περιφρονεῖται μέσα στίς ποικίλες ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς μας, τότε ὅλη ἡ χαρά τῶν οὐράνιων ἀγαθῶν μᾶς ἀναμένει. Ἕ Ἀμήν.

Ἕ Αρχιμ. Χ. Ν.

14 Ίουνίου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ (Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ)
Ἐλισαίου τοῦ προφήτου (900 π.Χ.), Μεθοδίου ἀρχιεπ. Κωνσταντινουπόλεως
τοῦ ὁμολογητοῦ († 847).

Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστ.: Ἑβρ. ια΄ 33-ιβ΄ 2 – Εὐαγγ.: Μαθθ. ι΄ 32-33,
37-38, ιθ΄ 27-30.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 21 Ίουνίου, Β΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Ρωμ. β΄ 10-16 – Εὐαγγέλιον: Μαθθ. δ΄ 18-23.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΠΑΤΡΩΝΟΥ, Ὁμοι. Καθηγ. Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

Μία ἐκουχρονιστική ἐρμηνευτική προσέγγιση
σχῆμα 13x21, σελ. 128

Ὁ ὁμότιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος Πατρῶνος ἀναδεικνύει τὸ μοναδικὸ σωτηριολογικὸ μήνυμα τοῦ θεόπνευστου ἔργου τῆς Ἀποκαλύψεως, ἀποφεύγοντας τὶς συμπληγάδες τοῦ στείρου ὀρθολογισμοῦ καὶ τοῦ εὐσεβιστικοῦ ἀποκαλυπτισμοῦ. Ἔτσι, ὁ ἀναγνώστης μὲ τὴν εὐληπτη καὶ ἀνεπιτήδευτη ἔκφραση τοῦ συγγραφέα θά οικειοποιηθεῖ τὴ βαθύτερη λειτουργικὴ ἐσχατολογία τοῦ σωτηριολογικοῦ χαρακτῆρα τῆς Ἀποκαλύψεως.

Τοῦ ἰδίου Καθηγητοῦ

ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Θέματα βιβλικῆς θεολογίας καὶ ποιμαντικῆς διακονίας

Ἐκδόθηκε καὶ κυκλοφορεῖ ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἡ μελέτη τοῦ γνωστοῦ καθηγ. Γ. Πατρῶνου, ὁ ὁποῖος προβαίνει μὲ ἐπιτυχή τρόπο στὴ σύνθεση τῶν δύο αὐτῶν μεγεθῶν, τῆς θεολογίας μὲ τὴν κοινωνία. Πρόκειται γιὰ δώδεκα γραπτὲς διαλέξεις καὶ ὁμιλίες, πού διαφωτίζουν καὶ ἀναδεικνύουν τὶς ἱστορικές καὶ κοινωνικές προοπτικές τῆς θεολογίας. Σταθερὸ κέντρο καὶ ἄξονας αὐτῆς τῆς σύνθεσης εἶναι τὸ πρόσωπο καὶ τὸ ἔργο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Παρακολουθήστε στὸ νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ
Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐκπομπή
«**Ἀὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε**». Ἡ ἐκπομπή εἶναι ἀφιερωμένη στὴν
πολύτεκνη οἰκογένεια. Μὲ τὴ Νομικὴ κ. Ἀγγελικὴ Παπαγιάννη.
Κάθε Τετάρτη σὲς 17:10.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότῆς - Διευθυντῆς: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στὸ Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm